

Norsk Folkehjelp
Solidaritetsungdom

HVORDAN BEKJEMPE RASISME I DET OFFENTLIGE ROM?

En håndbok til informasjon og inspirasjon
for vaktbikkjer, i kampen for en offentlig
debatt uten fordommer og rasisme

INNHold

Et flerkulturelt Norge	s. 3
Hva er egentlig rasisme?	s. 6
Retorikk som politisk virkemiddel	s. 10
Kan holdninger formes av den offentlige debatten?	s. 14
Statistikk – hvordan hankses med det?	s. 20
Innvandring i Norge: statistiske fakta	s. 28
Hvordan kan du påvirke?	s. 30
Begreper	s. 34
Kilder	s. 37

ET FLERKULTURELT NORGE

«Dessverre har disse innvandrarene blitt møtt med lover som gjer det svært vanskeleg å avgjera kvar innvandringskontrollen sluttar og rasismen tar til»

- Fra "Fyr og Flamme – av handling" av Kjartan Fløgstad

Romanen sitatet er hentet fra ble skrevet på et tidspunkt hvor Norge for alvor var på vei mot å bli et flerkulturelt samfunn. Myn-
dighetene sto ovenfor et veiskille – hvordan møte disse strukturelle
endringene? 80-tallet ble prydet med politiske slagord som: «Ja til
et fargerikt fellesskap» og ord som respekt, toleranse og informa-
sjon dominerte. De seneste årene har bildet snudd, og myndig-
hetene har valgt en annen vei i et ulendt terreng, hvor sitatet over
dessverre tegner et godt bilde av den offentlige debatten. Vi blir
stadig presentert for nye ord og uttrykk som bidrar til et forvrengt
og lite nyansert bilde av fellesskapet. Vi blir introdusert for en
forestilling om at norske verdier er i fare og at innvandrere ønsker
å ødelegge landes kulturarv. Vi blir nesten presset til å akseptere
at innvandringsregulerende hensyn skal sidestilles og ofte settes
høyere enn beskyttelsen av for eksempel barn. Vi blir føret med
idéer om at mennesker grunnløst flykter fra sine hjemland.
Romfolk har blitt et skjellsord og deres fattigdom en synd.

Med denne form for retorikk i den offentlige debatten skapes en
falsk virkelighetsoppfatning hvor Norge, verdens beste land å bo i,
blir forvandlet til et offer. Hvor det er Norge som trenger beskyttelse
og ikke verdens flyktninger og asylsøkere. En slik retorikk er farlig.
Den bidrar til negative holdninger til innvandring og innvandrere
generelt i den norske befolkning, og får reelle konsekvenser for

enkeltmennesker. Mennesker som ofte har en svak posisjon eller tilhører marginaliserte grupper i samfunnet. Hva innebærer dette?

Kan debatten bidra til å rettferdiggjøre rasistiske politiske utsagn som foreslår at grensepolitiet skal stoppe mennesker kun på bakgrunn av deres etnisitet?

Kan den bidra til opposisjon mot å tilby enkle sanitære løsninger for fattige tiggere i norske byer?

Ufarliggjør den situasjoner der barn på asylmottak blir vekket midt på natten av en politirazzia for så å bli kastet ut av landet?

Medvirker den til en aksept for at asylsøkere i Norge ikke lenger kan forvente en behandling i tråd med FNs standarder?

Den norske innvandringsdebatten er sterkt preget av myndighetenes økende fokus på kontroll, avskrekkelse og innskrenking av muligheten til å få asyl i Norge. Den negative retorikken gjør mulighetene for integrering langt dårligere, fordi den er med på å styre befolkningens syn på innvandring i negativ retning. Media understreker myndighetenes skremselsretorikk når de overfokuserer på negative problemstillinger. Dette skaper et skeivt bilde av asylsøkere og innvandrere som skoletapere, kriminelle og lite integreringsvillige. Det verste med disse usannhetene, overdrivelsene og forenklingene, er at så få konfronterer de. I kjølvannet av tragedien i Regjeringskvartalet og Utøya ser vi nå en utvikling hvor stadig flere involverer seg mot dumskap og uvitenhet på nettet. Samtidig har flere av de høyreekstreme grupperingene blitt mer synlig for en bred offentlighet. Det skal være takhøyde i den politiske debatten i Norge, men det skal aldri være likegyldighet. Løgner må møtes med kunnskap, og likegyldighet må møtes med engasjement.

Ord har makt. Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom ønsker en offentlig debatt basert på fakta, en debatt som beskriver et sammenfattende bilde og som er fri for rasistiske undertoner. Vi ønsker å gjennomskue halvsannheter og direkte løgner. Og viktigst av alt; vi krever en debatt hvor menneskelige hensyn settes foran økonomiske kostnadskalkyler og byråkratiske formaliteter!

I denne håndboka finner du informasjon til nytte for antirasistiske vaktbikkjer. Forhåpentligvis vil innholdet inspirere til å fortsette kampen for en offentlig debatt som ikke baseres på fordommer og rasisme!

HVA ER EGENTLIG RASISME?

«Hvorfor skal vi hjelpe disse skitne og uvitende menneskene som yngler som kaniner? De misbruker jo bare de mulighetene vi gir dem. Hver gang de får for mange penger mellom hendene, bruker de dem opp til brennevin og uvettig sløsning. Hjelpen vi gir dem, er ikke bare resultatløs, men en oppfordring til dovenskap. Og den får dem til å skaffe seg enda flere barn»

Sitatet over er hentet fra en rapport skrevet av en engelskmann som ga sin vurdering av mulighetene for å bruke norske arbeidere ved en engelsk bedrift i Vestfold, på begynnelsen av 1900-tallet. Utsagnet har påfallende likhet med gruppebeskrivelser man i dag kan høre brukt av nordmenn om "late" innvandrergrepper i Norge. I løpet av knappe hundre år er bildet altså snudd på hodet, og det er nå nordmenn som bruker disse karakteristikkene om andre samfunnsgrupper. Kan denne beskrivelsen gi et rettferdig bilde av en gitt gruppe i et samfunn, eller tjener den kun som en fordomsfull ytring om noe man oppfatter som annerledes?

Klassisk og kulturell rasisme

Rasisme er et begrep som har endret seg, og rasisme i dag er ikke hva rasisme var før. Før kunne man mene at mennesker bestod av flere raser og at noen raser var bedre enn andre. Tradisjonelt sett har den hvite ariske rasen blitt sett på som den mest fullstendige og utviklede; altså den mest intelligente. Et slikt menneskesyn beskrives som klassisk rasisme. I dag vet vi at det ikke finnes ulike menneskeraser, og at en ikke kan bedømme gjennom utseende hvilken «rase» som er mest utviklet.

I dag er kulturell rasisme mer aktuelt, da denne formen for diskriminering er mest tilstedeværende i den offentlige debatten. Kulturrasisme hviler på forestillingen om at kultur, etnisitet eller religion definerer alle individer. Kultur blir sett på som statisk, altså uforanderlig over tid. Vanligvis når du skal beskrive deg selv i fortid, vil du si at du var slik, men at nå har du forandret deg. Et eksempel kan være russetiden. En tid hvor mange har store utblåsninger og ikke alltid handler etter beste evne, men man er ikke slik for alltid selv om man oppførte deg slik en gang. «Vi» er med andre ord dynamiske og i utvikling.

Klassisk rasisme er et mye mer konkret begrep enn kulturell rasisme, og er dermed lettere å kategorisere. Kulturell rasisme er et mer abstrakt begrep, og er dermed vanskeligere å gjenkjenne. Dette gjør det desto viktigere å ta opp debatten om rasisme, (ellers kan det få fatale konsekvenser). Rasisme er dessuten ulovlig, noe som igjen et argument for at vi er nødt til å diskutere hva rasisme egentlig er, hvordan rasisme skjer i dag og ikke minst hvilke konsekvenser rasisme kan føre med seg.

Hvordan oppstår rasisme?

Rasisme oppstår ikke plutselig, det er en dynamisk prosess. Etter hvert som flere aksepterer en eller flere fordommer, kan dette føre til rasisme. En fordom kan også starte i en selv. Dette kan skyldes negative opplevelser med én eller flere personer fra en "samfunnsgruppe" hvor man overfører disse opplevelsen til å gjelde alle som tilsynelatende tilhører denne gruppen.

VANLIGE FORDOMMER I NORGE NÅR DET KOMMER TIL INNVANDRING:

Innvandrere er kriminelle.

**Islam er en kvinnediskriminerende religion
og muslimske kvinner er ofre for denne**

Polakker stjeler jobbene våre.

Rom- folket er skitne og snylter på godene våre.

En fellesnevner for disse fordommene kan være at innvandrere ødelegger den norske kulturen. Da må vi spørre oss, hva er egentlig norsk kultur? Hva slags kultur er ønsket? Er det mulig å være norsk og ikke like å gå på ski? Kan man være norsk og mislike brunost? Kan man være norsk og samtidig muslim? Å være norsk er så mangt, og det er svært vanskelig å definere hva kultur egentlig er. Mange tror at Norge kun har vært påvirket av innvandring de siste 100 årene, noe som ikke er spesielt rart siden det ikke blir nevnt i historiebøkene i den norske skolen. Men dette er en myte, og blir kalt «myten om det homogene Norge». Norge har alltid vært et multikulturelt samfunn, og kulturen vil alltid endre seg. Det er viktig å huske at en kultur ikke er statisk, men dynamisk. Det er derfor vanskelig å definere hva norsk kultur egentlig er.

Gjennom myten om det homogene Norge har det blitt skapt en illusjon om at nordmenn alltid har vært like. Likheter som i at vi skal være like, ikke at vi er likeverdige. Skillet mellom «oss» og «dem» oppstår ved at innvandrere skiller seg ut fra «oss». «De» kan oppleves som inntrengere og at deres kultur blir forstått som mindreverdig fordi den ikke har fellesnevner eller ikke går

overens med «vår» kultur. Ved å la noen mer lik deg selv flytte inn i naboleiligheten på grunn av fordommer som for eksempel at den indiske familiens leilighet kommer til å lukte kurry, og at dette er forbundet med noe negativt, bidrar til å opprettholde skillet mellom «oss» og «dem». Fremmedfrykt og fordommer henger sammen, og er begge med på å skape et hinder for positiv samfunnsutvikling.

Et oppgjør med fordommer, er et oppgjør med rasisme

For å ta et oppgjør med rasismen, må vi altså ta et steg tilbake og starte med fordommene, forløpet til rasismen. Men hvordan gjøres det? Kunnskap og erfaring er nøkkelen for å endre holdninger. Og her kommer vi i Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom inn i bildet. Gjennom bevisstgjøring kan fordommene endres i ditt lokalsamfunn. Kultur er som sagt i endring, og da har vi muligheten til å endre den i positiv forstand. Alle, ikke bare staten, har et ansvar for at de rundt seg skal føle seg likeverdige. Integrering skjer når hele befolkningen i et land inkluderes i et felles samfunn hvor det å være forskjellig er en rettighet, samtidig som vi innretter oss etter de samme lover og regler (å betale skatt, menneskerettigheter og så videre). Når vi snakker om at alle skal bli inkludert, er det kjempeviktig å understreke at dette ikke betyr kun innvandrerne som skal bli som «oss», men at dette gjelder alle, fra naboen din, den nye gutten og jenta i klassen, mormoren din og læreren din, alle skal føle seg inkluderte i dette flerkulturelle samfunnet.

Unngår man å ta debatten om rasisme, kan dette få fatale konsekvenser. I dag er det vanskelig å kategorisere rasisme fordi den ikke er like synlige som den klassiske rasismen. Derfor er det viktig å klargjøre hva rasisme er, og hvordan den blir uttrykt. Rasisme starter med fordommer, og derfor må vi ta utgangspunkt i dem. Vi må la folk bli bevisste på sine egne fordommer og dele erfaringer og kunnskap som kan ta et oppgjør med rasismen. Dette er en prosess som konstant må arbeides med. Gjennom denne arbeidshåndboka og deres egen vilje og engasjement kan dere utgjøre en forskjell.

RETORIKK SOM POLITISK VIRKEMIDDEL

Politikere har makt og ressurser til å styre det offentlige ordskiftet. Gjennom velvalgte ord og formuleringer bidrar de til å tegne et bilde av virkeligheten slik de ønsker at folk skal oppfatte den. Dette kan være ideer som overhodet ikke har noe med en objektiv sannhet å gjøre. Dermed kan man si at politikere har definisjonsmakt, med andre ord makt til å få gjennomslag for sin versjon av virkeligheten. Og blir man servert den samme retorikken nok ganger over tid, kan det til slutt bli en integrert forståelse av folks virkelighet. For å tydeliggjøre denne prosessen kan vi bruke eksempelet om datatastaturet. Av og til dukker spørsmålet opp: Hvorfor er ikke bokstavene på tastaturet i alfabetisk orden? Dette kommer av at på de første skrivemaskinene oppsto det et problem. Når man trykket på en tast, løftet en mekanisk arm seg. Armene brukte såpass lang tid på å komme ned igjen at de ofte hektet seg sammen. Oppfinneren av skrivemaskinene, C.L. Sholes skaffet derfor en liste over de mest brukte bokstavene på engelsk, og ut fra denne listen lagde han et nytt tastatur. Han forlot dermed den alfabetiske rekkefølgen og innførte den rekkefølgen som fortsatt er dominerende. QWERTY-tastaturet kalles det og ble altså

innført for å begrense skrivehastigheten på de gamle skrive-maskinene. I dag er disse skrivemaskinene for lengst borte fra markedet, og det er dokumentert i det vide og brede at en annen rekkefølge kan øke skrive tempoet betraktelig. Til tross for dette - det er fortsatt QWERTY-tastaturet som er standard i dag. Nå er dette eksempelet ganske ufarlig og har nødvendigvis ikke større konsekvenser for folk enn en mindre effektiv hverdag. Men hva skjer når retorikk blir misbrukt for å skape etablerte «sannheter» om andre mennesker? La oss se nærmere på debatten i norsk asylpolitikk. Leder for Anti Rasistisk Senter, Rune Berglund Steen, kaller asyldebatten i Norge «et organisert hykleri» og «en politisk ingeniørkunst». «Den offentlige debatten om norsk asylpolitikk er preget av en falsk diskurs. Halvsannheter, usannheter og politisk ukyndighet har fortrenget den virkeligheten som oppleves av menneskene på flukt». Han beskriver hvordan politikere og partier gjennom et falskt språk bygger opp et virkelighetsbilde som passer politikken de ønsker å føre. De harde tiltakene trenger den harde retorikken for å rettferdiggjøres. Vi skal se nærmere på to begrep som kjennetegner denne form for retorikk:

"Den grunnløse asylsøker"

Den grunnløse asylsøkeren er et godt eksempel på den politiske ingeniørkunsten Steen snakker om. Han mener dette er et av de viktigste uttrykkene i arbeidet med å motarbeide asylsøkeres troverdighet. Begrepet grunnløse asylsøkere så dagens lys i 2001 og ble referert av UDI om personer som ikke hadde relevante grunner til å søke asyl i det hele tatt. Etter hvert har det utviklet seg til å bli et mer dagligdags ord som omtaler asylsøkere med avslag generelt. Dette inkluderer personer med FN-stridige avslag. Ordet grunnløs er med å skape en negativ og forenklet oppfatning av mennesker på flukt.

"Innvandringsregulerende hensyn"

Dette har blitt et begrep det er vanskelig å komme utenom når man hører politikere diskutere asylpolitikk i dag. Ordet har en veldig byråkratisk og nærmest rettferdiggjørende klang over seg, men innebærer rett og slett de grep som blir gjort av myndighetene for å holde antallet asylsøkere nede. Innstrammet kontroll

og strengere asylpolitikk blir dermed akseptert på grunnlag av disse innvandringsregulerende hensyn. La oss ta for oss et eksempel:

I 2007 vedtok Stortinget en forskrift som slo fast at ved vurdering av sterke menneskelige hensyn «skal barns tilknytning til riket tillegges særlig vekt». Samtidig sier loven at også i saker som behandles på bakgrunn av sterke menneskelige hensyn «kan det legges vekt på innvandringsregulerende hensyn». Dermed kan Jens Stoltenberg rakrygget uttale følgende til media: «Forskriftene sier det skal legges vekt på barns beste, men det står ikke at barns beste skal trumfe alle andre hensyn». Det er viktig å ha klart for seg at det ikke finnes gode bevis på at det er en sammenheng mellom streng kontroll og antall asylsøkere som kommer til landet. Årsakene til om antall asylsøkere stiger eller synker er ekstremt sammensatt. Mennesker har fortsatt behov for å flykte fra krig og forfølgelse, til tross for norske myndighets hensyn om å regulere dem.

Norsk Folkehjelp

Internasjonal solidaritet

www.folkehjelp.no

Folk forandrer verden
Meld deg inn i Nors

KAN HOLDNINGER FORMES AV DEN OFFENTLIGE DEBATTEN?

Hva er rasistiske holdninger?

Dette er ideer som er bestemt av fordommer. Hvis man bare hadde slike fordommer inne i hodet sitt, og ikke lot det påvirke hvordan vi oppførte oss, hva vi sa eller hva vi gjorde, ville det kanskje ikke være noe stort problem. Men slik er det dessverre ikke. Alle disse meningene danner holdninger og er med på å påvirke det vi gjør.

Politikere kan ved hjelp av retoriske virkemidler og bruk av vel-formulerte ordvalg styre den offentlige debatten i den retning de ønsker. Hensikten er å påvirke folks holdninger, slik at de videre kan innføre lover og regler i rettferdighetens navn. I et demokrati er dette desto viktigere, siden man er avhengig av folks støtte for å få gjennomslag for sin politikk. Dette er en naturlig del av det politiske spillet. Men hva skjer når spillet går for langt? Et aktuelt eksempel vi skal se nærmere på er nordmenns holdninger til muslimer, som viser hvordan offentlighetens bruk av retorikk kan bidra til å skape generaliserende og rasistiske holdninger mot en minoritetsbefolkning kun på bakgrunn av deres religion:

Fra den "svake asylsøkeren" til den "sterke muslimen"

«Jeg vet jo at ikke alle muslimer er terrorister, men at alle terrorister er muslimer, det har vi jo sett»

- Carl I. Hagen, daværende formann i FrP, 2005.

«Vi har ikke mye å lære av den arabiske verden. Vi kan med stor bravur, og uten å være brune, heise flagget og si at vårt samfunn er overlegent andre samfunnssystem».

- Ola Borten Moe, daværende Stortingsrepresentant for Sp, 28.8.2010.

«I 2029 vil Oslo ha et flertall av ikke-vestlige innvandrere, kanskje et islamsk flertall. Etniske nordmenn flytter allerede ut»

- Per-Willy Amundsen, daværende innvandringspolitiske talsmann i FrP, 2009.

FAKTA OM MUSLIMER I NORGE

I 2010 hadde 100 000-185 000 personer i Norge bakgrunn fra muslimske land (ca. 2-4% av befolkningen).

I 2010 var ca. 99 000 personer i Norge medlemmer av islamske trossamfunn (ca. 2% av befolkningen).

I 2060 antas det at 7% av befolkningen vil være fra muslimske land.

Andel muslimer i innvandrerbefolkningen er synkende

Tidligere i den offentlige innvandringsdebatten ble ikke-vestlige innvandrere omtalt som svake og de som var nederst på den sosiale samfunnsstigen. I dag har den etniske marokkaner eller tyrker blitt «muslimen» og er sterk gjennom å representere et alternativt verdisystem. Dette bekrefter religionshistoriker Cora A. Døving, som videre påpeker hvordan muslimer i større grad blir fremstilt som et trusselbilde i dagens offentlige debatt: «Den «kollektive muslimen» betegnes som en trussel i kraft av å representere et alternativt

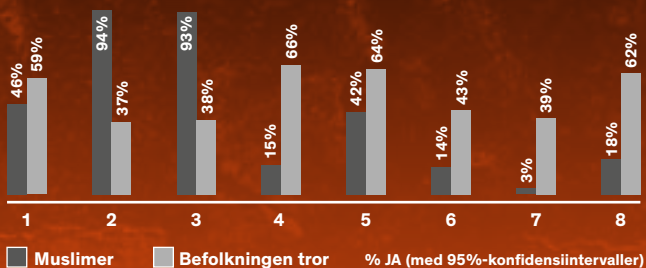
samfunnssystem og en annen moral. «De andres» verdier er ikke forstått som en knippe meninger om livet den enkelte innvandrers har, men som utarbeidete meningssystemer delt av alle muslimer».

11. september og amerikanske myndigheters håndtering i etterkant av terrorangrepene må utvilsomt ta på seg mye av skylden for at debatten om muslimer har gått i den retningen som Døving beskriver. Samtidig har det kommet frem skandaler som har blitt knyttet til de muslimske minoritetene også her hjemme. Det er spesielt avsløringene om enkelte imams støtte til kjønnslemlestelse i 2000 og drapet på svensk-kurdiske Fadime i 2002 som bidro til å forsterke en offentlig debatt hvor muslimer ble generalisert og fremstilt som en trussel.

Samsvarer inntrykket den gjennomsnittlige nordmann har av muslimers meninger og holdninger med hva muslimer faktisk mener? Statistikken under kan være interessant å se på i denne sammenheng.

Hva muslimer mener og hva vi tror de mener

Norske muslimers meninger – og befolkningens oppfatning av «den muslimske mening».

1 Blir personer med innvandrerbakgrunn diskriminert i Norge i dag?

2 Bør innvandrere gjøre mer for å bedre forholdet mellom dem og nordmenn?

3 Bør innvandrere og nordmenn leve mer sammen (integreres mer) enn i dag?

4 Synes du det norske samfunnet er umoralsk?

5 Bør publisering av tegninger eller bilder som oppleves som krenkende straffes mer enn i dag?

6 Bør vi innføre muslimske lover (Sharia) her i Norge?

7 Har du opplevd at muslimske religiøse ledere i Norge oppfordrer til sverdets jihad (muslimsk hellig krig mot de vantro)?

8 Deltar du vanligvis i religiøse seremonier minst én gang i uken (personlig bønn ikke medregnet)?

Hva forteller denne statistikken oss?

I april i 2006 utførte TV2 en meningsmåling (gjennomført av TNS Gallup) om norske muslimers holdninger. Resultatet viste at muslimske nordmenn var mye mindre opptatt av religion og mer positivt innstilt til det norske samfunn og verdier enn svært mange kunne forstille seg. Dette overrasket mange eksperter, men fikk lite medieomtale. Hvordan stiller majoritetsbefolkningen seg til holdningene? Hvordan oppfatter befolkningen generelt at muslimer ser på det norske samfunn? På bakgrunn av disse spørsmålene gjennomførte TNS Gallup en ny undersøkelse i. Resultatet viste store sprik mellom hva muslimene faktisk mener og hva befolkningen tror de mener. Dette gir uttrykk for stereotyper og fordommer blant etniske nordmenn. Forskjellene er spesielt dramatisk i synet på muslimers vilje til integrering og oppfatning av moralske spørsmål. Hvorfor har disse fordommene festet seg i majoritetsbefolkningen? Svaret er sammensatt, men en del av skylden må den offentlige debatten ta.

Eksempel på hvordan rasisme i valgkamp kan bidra til en ond spiral av fordommer og generaliserende holdninger:

Partipolitikk

«Gjerningsmannen er av utenlandsk opprinnelse...!».

- Forsidetekst på en av FrPs valgbrosjyrer til Stortingsvalget i 2005.

Politiske utspill

«...Det folk ute i Oslos gater ser er en stadig økende flom av kriminelle asylsøkere som selger narkotika og voldtar jenter uten grunn».

- Siv Jensen, fra en statsministerduell under Stortingsvalget i 2009.

Media

«Stor innvandrerskepsis i Norge. Tre av fire Nordmenn mener problemene med kriminalitet blir verre på grunn av folk som kommer fra andre land for å bosette seg her».

- Bergens Tidende, 22.04.2004

Forskere

«Svært få lovbrudd begått av asylsøkere».

- Statistisk Sentralbyrå i SSB/Magasinet 10.12.2004

STATISTIKK: HVORDAN HANSKES MED DET?

“Lies, damned lies, and statistics”

- Mark Twain

Tall er viktig. Tall er faktisk så viktig at om man baserer sin politikk på noe annet, blir man umiddelbart skutt og flådd av alt som heter fagfolk. Læren om å håndtere ekte innsamlede tall, heter statistikk. Dette fordrer dermed et grunnleggende grep om statistikk for å forstå og kunne kritisk vurdere politikeres utsagn.

I denne delen av dokumentet vil man først behandle enkle statistiske begreper, som «standardavvik», «varians» og litt forskjellige fordelinger. Dette vil gjøres så kvalitativt som mulig, med definisjonsformler osv. for de spesielt interesserte, og vil forsynes med eksempler som er relevante for oppgaven (antakeligvis vil man da gå inn på påstander om innvandring eller innvandrere og demonstrere hvorvidt disse er gyldige). Videre vil her stå litt om størrelsesordener, statistiske svakheter og kildekritikk. Noe for enhver!

Kjernebegreper

Her er enkelte begreper som er nyttig å ha en forståelse for, da de ofte brukes i statistiske analyser, valgmålinger osv.

Gjennomsnitt

Summen av det målte, delt på antall individer. Eksempel: Gjennomsnittlig månedslønn for en norsk arbeidstaker er ca. 39,600 NOK ifølge SSB. Dette er regnet ut ved å addere månedslønnen til alle arbeidstakere i Norge, for så å dele på det totale antall arbeidstakere.

Median

Det tallet nærmest «midten» i en statistikk. Medianen finnes ved å sette opp alle dataene på en linje etter størrelse, og så finne det tallet som har like mange tall over seg som det har under seg, eller snittet av de to som har like mange over og under seg.

Medianmånedslønn for en norsk arbeidstaker er ca, 36,800 NOK.

Merk at dette er noe lavere enn gjennomsnittsinntekten. Dette er på grunn av at det er en del av befolkningen som har vesentlig høyere lønn enn de fleste, og disse trekker opp gjennomsnittet. Stort sett er median best å se på om man skal finne ut hvordan "folk flest" har det. Medianlønnen er antakelig nærmere «gjennomsnittsnordmannen», enn det gjennomsnittslønnen er.

Eksponentialfunksjonen

X opphøyd i y. Alt som ser ut som x^y eller xy er eksponentielt. At noe er eksponentielt, eller at "X" er opphøyd i "y", betyr "X" ganges med seg selv "y"-antall ganger. Altså: om $y=2$, får man: $X^2 = "X" \text{ ganger } "X"$.

Eksempel: Om en befolkning øker med tre prosent hvert år, blir formelen for dette $1,03y$, hvor "y" representerer antall år.

Eksempel: Hvis man ønsker å finne ut hvor mange prosent befolkningen har vokst på 2 år, setter man inn 2 for "y" ($1,03^2 = 1,03 \times 1,03$).

Forventningsverdi

Den verdien man forventer ved ett enkelt uttak av en mengde. Hvis man gjentar eksperimentet som ligger til grunn, mange ganger, vil gjennomsnittet av utfallene nærme seg forventningen.

P-verdi

Sannsynligheten for at man kan oppnå det gitte resultat ved en tilfeldighet. Om man har en p-verdi på 0,05 er det ca 5% sjanse for at utslaget er resultat av en tilfeldighet. Eksempel: Man oppdaget i hine hårde dager at sigaretter forårsaket kreft. Lenge nektet sigarettprodusentene for dette, dels med bakgrunn at enkelte av de tidlige studiene «bare» hadde p-verdier på 0,05 (hvilket er ganske vanlig i forskningssammenheng), og at det for et gitt forsøk dermed bare var vist med 95% sikkerhet at røyking var forbundet med kreft – om man skal forby en slik lønnsom virksomhet, mente de, må man være mer sikker enn som så.

Varians

Et mål på variasjon; spennet i observasjoner i et utvalg eller statistisk fordeling. Ofte utelates såkalte «uteliggere» (uteliggere er data som faller så langt unna normalen at man gjerne antar at det er målefeil, for eksempel om man måler pulsverdier på tre-fire hundre slag i minuttet).

Standardavvik

Måler spredning i et gitt resultat. Forteller oss hvor langt de enkelte verdiene i gjennomsnitt ligger fra gjennomsnittsverdien.

Matematisk er standardavvik definert som kvadratroten av variansen. I praksis vil 95% av observasjoner ligge innen to standardavvik av gjennomsnittet. Forkortet SD, etter «standard deviation».

Feilmargin

Ved et hvert utvalg vil man ha såkalte «feilmarginer». Ved en meningsmåling, for eksempel, vil det ofte være et representativt uttak på et par hundre folk (demografisk tilpasset, slik at man har ca. like mange menn og kvinner osv), som man generaliserer over hele befolkningen. Dette fører til at nesten alle meningsmålinger har et par prosenters feilmargin, typisk definert som 2 SD.

Statistisk signifikans

Dette er et kjernebegrep, tett tilknyttet p-verdien diskutert ovenfor. Statistisk signifikans er, grovt sagt, et mål en statistisk verdi må overstige for at vi skal kunne si noe med rimelig grad av sikkerhet – definert ved p-verdi. Et resultat kan sies å være signifikant hvis vi vanskelig kan forklare det ved tilfeldigheter; i mye forskning betyr dette en p-verdi på 0,05.

ØNSKER DU Å LÆRE MER?

En oversikt over vanlige statistiske distribusjoner (poisson, normal, uniform, binominal/hypergeometrisk er de vanligste og viktigste) kan finnes på:

<http://no.wikipedia.org/wiki/Sannsynlighetsfordeling>

http://simple.wikipedia.org/wiki/Probability_distribution

Trender – Hva utgjør en trend?

For at man skal kunne si noe over tid om utviklingen av et fenomen (for eksempel innvandring og kriminalitet osv.) behøver man flere datapunkter – når man hører på nyheter at f.eks. «andelen nordmenn som tror at innvandrere blir diskriminert har økt med mellom seks og ni prosent sammenlignet med 2008-2010*» betyr dette svært lite. Uten flere punkter – i dette tilfellet flere år – sier ikke tall av typen «i år i forhold til i fjor» oss noe særlig. Dette er en vanlig blemme som konsekvent gjøres av journalister og av og til av politikere, og det er et farlig misbruk av tall.

*fra <http://www.nrk.no/nyheter/norge/1.8184461>. Den observerte trenden er faktisk, som nevnt på slutten av denne artikkelen, at nordmenns holdning til innvandring ikke i vesentlig grad har endret seg.

Tilfellet Oslo 2011

For et par år tilbake var det en voldsom ståhei om graden av økning i overfallsvoldtekter i Oslo. Overfallsvoldtekt er i stor grad knyttet til ikke-vestlig innvandring, og man vil dermed vente at rasisme mot slike grupper kan medføre overeksponering av

overfallsvoldtekter i forhold til de langt mer vanlige voldtekter i nære relasjoner osv., og følgelig at sensasjonalistisk journalistikk vil feilrepresentere det faktiske tallgrunnlag.

Først ut fantes der en rekke tilfeller av tabben man fant ovenfor: Å sammenligne inneværende år med ett annet datapunkt, altså fjoråret. Når 2011 er forbi, kan vi konstatere at det ble anmeldt 55 overfallsvoldtekter dette året, mot 24 det foregående år . Dette høres i utgangspunktet svært illevarslende ut. Imidlertid kan man ikke si noe om normalnivået fra en slik sammenligning: man har to punkter, og ut fra dette kan «normalen» være noe helt annet enn det den faktisk er.

Nå har det seg slik at 21 overfallsvoldtekter (2009) var det til da høyeste målte tallet siden målingene begynte i 2006; man har etablert et slags normalnivå på ca. 20. I 2012 var tallet nede på 29 . Dette indikerer en stigende trend, som i og for seg er bekymringsverdig, men som er på siden av det jeg her forsøker å illustrere.

Overfallsvoldtekter kan antas å følge sannsynlighetsfordelingen «Poissonfordeling», da man nok må kunne si at de er tilfeldige i tid og/eller rom (ikke perfekt tilfeldige, men tilnærmet) og uavhengige av hverandre (at det har vært ett tilfelle et sted, endrer ikke i vesentlig grad sannsynligheten for et annet tilfelle, hverken der eller noe annet sted). I en slik fordeling er forventningsverdien lik variansen. Om man antar at forventningsverdien for 2011 var ca. 25 (mellom det foregående året og det etterfølgende), er det altså 5 SD mellom det faktiske antallet overfall og det forventede. P-verdien her er svært liten; 2011 var virkelig et ekstremt dårlig år. En mulig årsak kan være at tallgrunnlaget er feiltolket; som antydte av Marianne Sætre, kvinnen bak rapporten for det foregående år . En annen årsak kan være at det har vært noen få, svært aktive voldtektsmenn, og at det er det som er stedet man burde lete etter statistikk.

Vi hverken skal eller bør bagatellisere det sosiale problem overfallsvoldtekter utgjør; at det er en tilsynelatende tendens mot stigning i antallet overfallsvoldtekter er et vesentlig problem. Medienes dekning og den følgende politiske respons, derimot, viste seg å være basert på mangelfull forståelse av statistikk og hva sannsynlighet innebærer. Grotesk som det er vil man innimellom ha slike utslag; ekstremverdien er naturligvis enormt beklagelig,

men fokus på slike verdier er feilplassert, og i tilfellet overfallsvoldtekter antakeligvis blandet med en grad av fremmedfrykt – foruten alle de andre ubehagelige implikasjonene en samfunnsmessig fascinasjon for overfallsvoldtekt bærer med seg.

En byggingeniør som jobber med skyskrapere arbeider med hundreårsstormer (og 250-årsstormer osv), altså antar ingeniøren begivenheter med p-verdi under 0,01. At det er lav sannsynlighet for at noe vil inntreffe, betyr ikke at det ikke under normale forutsetninger iblant vil forekomme. Samfunnet bør være bygd på slik måte at det tåler ekstreme utslag – å forsøke å eliminere disse totalt er håpløst.

For å oppsummere tilfellet Oslo 2011:

Fokuser på trender, ikke ekstreme utslag. Ekstreme utslag er i praksis tilsvarende anekdoter – de er ikke grunnlag for å si noe om samfunnet strukturelt. Dessuten er kildekritikk enormt viktig. Journalister har ofte for dårlig tid og opplæring til å håndtere det statistiske grunnlag de er gitt.

Definisjoner og grupper

Utelukking av diverse andre faktorer er viktig når man leter etter sammenhenger – for å bruke overfallsvoldtekten som eksempel: det er demonstrert at det i stor grad er asylsøkere som blir tatt for overfallsvoldtekt. Det er da verdt å spørre seg om det er asylsøkerens status som asylsøker som henger sammen med sannsynligheten for å være skyldig i en voldtekt. Dette kunne nok vært tema for en forskningsartikkel, men om man kan finne tallmaterialet til kilder om disse tingene, vil det som regel stå om man har brukt en statistisk modell som tar hensyn til dette.

Altså: At asylsøkere er overrepresentert blant pågrepne i overfallsvoldtektssaker, er en kjensgjerning. Hvorvidt det at de er asylsøkere har noe med saken å gjøre, er et annet spørsmål; denne gruppen er også overrepresentert blant psykisk syke, traumatiserte, voldsofre osv., og det er fullstendig mulig at det er disse egenskapene som er korrelert med overfallsvoldtektspågrepelser. For øvrig er det verdt å påpeke i tilfeller hvor det hevdes at «alle overfallsvoldtekter er begått av ikke-vestlige innvandrere», at dette kun gjelder i oppklarte saker, som er et fåtall (10-20% stort

sett) av de anmeldte sakene. I flere andre anmeldelser er det etnisk norske som er beskrevet av fornærmede. Dette er nok et eksempel på at det er viktig å sjekke nøyaktig hva som hevdes på det statistiske grunnlag. Dette er bakgrunnen for Twains sitat, inkludert ovenfor: Hvordan man formulerer spørsmålet kan ha enorm betydning for svaret. Litt tilsvarende er finansavisens hundreårsregnskap om innvandringskostnader som ble feilaktig brukt av Siv Jensen på talerstolen ved FrPs landsmøte.

Innsamling av data

Til slutt, litt om innsamling av data. Ofte (et godt eksempel er NRKs valgdagsmåling ved stortingsvalget 2009) vil meningsmålinger o.l. ta veldig grundig feil. Dette er fordi enhver meningsmåling og de aller fleste statistiske arbeider vil ha tilgang til et uperfekt sett med respondenter. Når man går gjennom de statistiske grunnlag for en eller annen uttalelse er det nesten alltid kommentert hvor mange som er spurt og hvordan disse er valgt ut. I mange tilfeller er det helt fordømt nødvendig å sjekke, for det kan være av avgjørende betydning – statistikk kan gjøres fullstendig ubrukelig gjennom dårlig innsamling og behandling av data (se også tilfellet Oslo).

Konklusjon

Tall er, som nevnt, viktig, og vi har enorme problemer med å forstå hva de innebærer, også i innvandringsdebatten. Jeg har forsøkt å illustrere det jeg anser som de største syndene som regelmessig blir begått i så henseende, samt å bedre leserens forståelse og intimitet med våre venner tallene. Om jeg har gjort min oppgave ordentlig, kan jeg nå ønske min kjære leser velkommen til en verden av nesten daglig irritasjon over mediers og politikeres lemfeldige omgang med tall.)

Og husk:

«It's easy to lie with statistics, but it's easier to lie without them»
– Frederick Mosteller

INNVANDRING I NORGE: STATISTISKE FAKTA

Pr. inngangen til 2013 er det registrert 593 321 innvandrere i Norge. Det er ca. 12 prosent av befolkningen. Av disse er 302 504 såkalte «vestlige» innvandrere, dvs. Alt fra svensker til australiere og canadiere. Av øst-europeere fra land utenfor EU er det 65 895. De resterende er fra Asia (medregnet Tyrkia), Latin-Amerika, og Afrika.

Polakker utgjør den største enkeltgruppen av innvandrere i Norge med 77 000 medlemmer. Den nest største gruppen er svensker (35 600), og på tredjeplass kommer litauere.

Det er høyest innvandringstetthet i Osloområdet, med opp til 30 prosent innvandrere eller såkalte andregenerasjons innvandrere – norskfødte barn av innvandrerpar.

I Norge var det pr. 1. januar 2012 163 500 flykninger i Norge, spesielt fra Irak og Somalia. Av disse er 119 100 såkalte «primærflyktninger», mens de resterende 44 400 har kommet ved familiegjenforening.

Den samlede innvandring i 2012 var 78 500, deriblant hjemvendte nordmenn. Netto innvandring var 47 300.

Introduksjonsordningen for nyankomne innvandrere ble i 2011 fulgt av 37 261 nyankomne, blant dem spesielt nyankomne fra demografier som sammenfaller med asylsøkergrupper. 15 000 nyankomne ved familiegjenforening, og 14 000 flyktninger, hvilket gjør disse gruppene til de mest ivrige brukerne av ordningen. 4-5000 av deltakerne er bosatt ved asylmottak. Ni av ti av deltakerne i disse kursene deltok også på norskkurs.

**For mer fakta og statistikk omkring
innvandring anbefales følgende nettsider:**

Fordommer.no - Norsk Folkehjelps egen myteknuserside! Nettstedet kan brukes i kampen mot diskriminering, rasisme og ekstremisme og skal bidra til å gjøre det offentlige ordskiftet på rasisme- og diskrimineringsfeltet opplyst. Siden oversetter komplekse temaer og debatter til folks hverdagsliv og -språk, og gir folk et verktøy for å evne og orke å være en motstemme på ulike arenaer og «stå i» tøffe diskusjoner.

Imdi.no - På integrering- og mangfolddirektoratets egne hjemmeside finnes en hel haug med nyttig statistikk, spesielt på integreringsfeltet.

Udi.no - Utlendingsdirektoratet tilbyr årlige rapporter om migrasjon og innvandring i Norge.

HVORDAN KAN DU PÅVIRKE?

I kampen mot rasisme, diskriminering og fordommer er holdnings- og informasjonsspredning noen av de viktigste arbeidene som kan gjøres. Ingen kan være 100% fordomsfri, men ved å ta tak i egne og andres fordommer kan vi hindre at felles fordommer leder til kollektive handlinger. For felles fordommer vil lede til stigmatisering av hele grupper. Fordommer som kun baseres på ytre faktorer, selv når det "bare" er uvitenhet eller fremmedfrykt som ligger til grunn, er diskriminering.

I Norge i dag er det personer med norsk etnisitet som er i majoritet. Majoriteten i et samfunn har stor definisjonsmakt. Dette gjelder også for vårt syn på ulike grupper i samfunnet, og hvordan vi behandler dem. Majoriteten har derfor et særlig ansvar for at diskriminering og feilaktige utsagn i det offentlige blir slått ned på, samt gjøre medier og våre folkevalgte oppmerksomme på at dette ikke er noe som ikke kan tolereres.

Inkludering av minoriteter og deres stemmer i det offentlige er avgjørende for å bryte med fordomsfulle holdninger. Denne inkluderingen kan aldri skje uten majoritetens aksept. Majoritetsbefolkningens ansvar må belyses i vesentlig større grad enn hva den gjør i dag.

Derfor har Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom som mål å være vaktbikkje og myteknuser når det kommer til diskriminerende atferd og rasisme.

Det finnes flere metoder å drive holdningsskapende arbeid på, her er noen av dem:

Ta et kurs! Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom arrangerer kurs for sine lokallag om rasisme, diskriminering og fordommer. Kursene er selvfølgelig åpne for alle som ønsker å delta – medlem eller ikke medlem.

Skriv et leserinnlegg og send det til din lokalavis. Terskelen er lavere enn du tror - den største terskelen er det å sette seg ned å skrive!

Forsøk å gjøre ditt universitet, din studentcafé eller skole til "Rasismefri Sone"! Rasismefri Sone er et konsept utviklet av Norsk Folkehjelp og LO, for å sette fokus på rasisme og diskriminering i arbeidslivet og i skolen. På www.folkehjelp.no kan du finne mer informasjon om Rasismefri Sone.

Ta debatten! At noen sier i fra når andre kommer med diskriminerende eller fordomsfulle utsagn er uhyre viktig. Selv når det bare handler om småprat i familieselskap eller under caféprat med venner. Bruk denne håndboka og fordommer.no til å få kunnskapen du trenger for å vinne debatten.

Husk: Det viktigste en hver person kan gjøre er å engasjere seg! Stå opp mot rasisme og diskriminering!

BEGREPER

Med en god begrepsforståelse blir det enklere for ei vaktbikkje å gjennomskue faktafeil, billige politiske poeng og retoriske overdrivelser.

Assimilasjon

Betyr å smelte sammen, å gjøre likt. Når et individ har tilegnet seg flertallets normer, verdier og livstil er det assimilert. Det er ingenting galt med en individuell assimilering basert på egne valg, men som politikk er assimilasjon problematisk.

Asyl Betyr beskyttelse.

I Norge skal asyl gis til personer som defineres som flyktninger ifølge Flyktningkonvensjonen av 1951 og de som står i fare for å bli utsatt for dødsstraff, tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff ved tilbakevending.

Asylmottak

Tilbud fra staten om bosted for asylsøkere mens de venter på behandling av asylsøknaden. Beboerne i statlige mottak får hjelp til det mest nødvendige av mat og klær, og de har ulike plikter og tilbud. Mottakene holder nøktern standard, og skal være basert på selvhushold.

Asylsøker

Person som på egen hånd ankommer et annet land og som normalt søker om asyl ved ankomst eller kort tid etter ankomst.

Retten til å søke asyl er nedfelt i artikkel 14 av Verdenserklæringen om menneskerettighetene, som sier at «Enhver har rett til i andre land å søke og ta imot beskyttelse mot forfølgelse».

Dublin II-avtalen

Dette er en avtale mellom EU-landene, Island og Norge. Avtalen er ment å hindre at personer søker asyl i flere europeiske land. Ordningen innebærer at medlemslandene kan sende asylsøkere tilbake til det første europeiske landet de kom til. En søknad blir behandlet som en Dublin-sak dersom søkeren har søkt beskyttelse i et annet land, er registrert med fingeravtrykk i et annet land (det vil si at personen er tatt for ulovlig grensepassering) eller har visum eller oppholdstillatelse i et annet land. Norge ble med i Dublin II-avtalen i 2001 og er en av årsakene til at antall papirløse har økt kraftig her i de seneste årene. Tidligere ville asylsøkere med avslag på søknaden sin i større grad reise til andre europeiske land og søke om asyl på nytt. Dublin regelverket fratar de denne muligheten. Dermed står de igjen med to muligheter – reise tilbake til hjemlandet sitt hvor de ofte frykter for sitt eget liv - eller bli i Norge og leve i skjul som papirløs.

Innvandrere

Personer som er født i utlandet av to utenlandske foreldre og som på et tidspunkt har innvandret til landet. I Norge brukes begrepet innvandrere som fellesbetegnelse på personer med utenlandsk bakgrunn, uavhengig av årsaken til innvandringen. I den innvandringspolitiske debatten blandes ofte begrepene innvandrere, flyktning og asylsøker.

Innvandrerslipp

I 1975 innførte Stortinget innvandrerslipp. Intensjonen var ikke å stoppe all innvandring, men først og fremst å begrense arbeidsinnvandringen. Norge hadde fortsatt behov for visse typer spesialister, og innvandrere hadde fremdeles mulighet til å få sin nærmeste familie hit i form av familiegjengeforening. Norge har siden blitt medlem i EØS-avtalen, som innebærer at alle EØS-borgere kan ferdes fritt mellom landene i EØS-området. Dessuten medfører internasjonale konvensjoner at Norge skal behandle asylsøknader og gi beskyttelse til dem som har behov for det.

Migrasjon

Betegner forflytting av enkeltmennesker eller grupper over landegrensar. Dette er et vidt begrep som omfatter både frivillig og tvungen innvandring/utvandring, og består av svært ulike grupper: For eksempel flyktninger, fagarbeidere, studenter, lærere, ledere i internasjonale firmaer, jordbruksarbeidere, trafficking eller norske sydenpensjonister med bolig i Alicante.

FNs definisjon på en migrant: Fellesbetegnelse på personer som har oppholdt seg mer enn ett år utenfor hjemlandet

Multikulturalisme

Når et flerkulturelt samfunn har en politikk som ivaretar kulturforskjeller.

Papirløs

Omfatter alle utenlandske borgere i Norge uten gyldig oppholdstillatelse. Det er viktig å huske at begrepet papirløs ikke har noe med identitetspapirer å gjøre. Det handler altså om manglende oppholdstillatelse, ikke uklar identitet.

Rasisme

Enhver diskriminering basert på etnisitet, opprinnelsesland eller hudfarge. Man behandler med andre ord mennesker etter hvordan de er født og ikke på bakgrunn av handlingene deres.

Statisk kulturforståelse

Innebærer et syn på kultur som en fast avgrenset og stabil enhet bestående av tradisjonelle forestillinger og verdier. Altså noe man har med seg i livet og som i liten grad kan forandres. Når de norske offentlige debatter avslører frykt for kulturell ulikhet, ligger det gjerne en statisk kulturforståelse i bunnen. I en debatt om for eksempel integrering er det viktig å huske at kulturelle trekk sjelden virker uavhengig av andre faktorer som økonomi, diskriminering eller klasse. Det verste med bruk av kultur i en politisk debatt er når kulturforskjeller brukes som forklaring på «de andre.» Det er da vi kommer farlig nær rasisme.

Ureturerbare

papirløse Gjelder den gruppen papirløse som har fått avslag på sin asylsøknad, men som ikke kan tvangsreturneres til sitt hjemland.

KILDER

Arneberg, H. & Larsen, S. K.

2013. Politi: - Antall anmeldte overfallsvoldtekter halvert.

Tilgjengelig på: (<http://www.nettavisen.no/nyheter/article3548730.ece>) [Lest 15.07.13]

Børhaug, F. B.

2013. Rasisme. NLA Høgskolen: Powerpoint presentasjon

Døving, C.

2009. Integrering – Teori og empiri. Pax forlag.

Gullestad, M. 2002.

Norge sett med nye øyne. 2. Utgave. Universitetsforlaget.

Hammerstad, K.

2012. 55 overfallsvoldtekter i Oslo i fjor – bare 8 overgripere tatt.

Tilgjengelig på: (<http://www.nrk.no/nyheter/norge/1.8163143>)
[Lest 15.07.13]

Lunde, H.

udatert. Rasisme i Norge. Tilgjengelig på:

(<http://www.antirasistisk-senter.no/rasisme-i-norge.4518461-99429.html>)

[Lest 15.07.13]

Mathisen, I.

2011. "Voldtektsbølgen" er basert på en feiltolkning. Tilgjengelig på: (<http://www.dagbladet.no/2011/11/04/nyheter/innenriks/voldtekt/18893088/>) [Lest 15.07.13]

NTB.

2011. 48 overfallsvoldtekter i Oslo i år. Tilgjengelig på: (<http://www.tv2.no/nyheter/innenriks/krim/48-overfallsvoldtekt-i-oslo-i-aar-3618824.html>) [Lest 15.07.13]

Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom med samarbeidspartnere.
2012. Felles fremtid.

Raundalen, M & Lorentzen, G.

1995. Barn og rasisme. Ad Notam Gyldendal. Oslo.

Røkenes, O.H., Lossius, K. & Mauseth, T.

1996. Kommunikasjon og sosialt samspill.. Cappelen forlag.

Steen, R. B.

2012. Svartebok over norsk asylpolitikk. Manifest forlag.

Sandvik, S.

2012. Barns beste skal ikke trumfe alle andre hensyn. Tilgjengelig på: (<http://www.nrk.no/nyheter/norge/1.8043808>)
[Lest 02.08.13]

Tanveer, H.

2012. Myten om ikke-vestlige voldtektsmenn sprekker. Tilgjengelig på: (<http://www.utrop.no/22210>) [Lest 15.07.13]

Østby, L.

2011. Muslimsk flertall i Norge? Tilgjengelig på: (http://morgenbladet.no/ideer/2011/muslimsk_flertall_i_norge) [Lest 18.07.13]

OM NORSK FOLKEHJELP SOLIDARITETSUNGDOM

Norsk Folkehjelp er fagbevegelsens humanitære solidaritetsorganisasjon, og vi er deres samfunnspolitiske ungdom. Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom mener at verden ikke er fattig, men urettferdig. Derfor er det en hovedoppgave for oss å arbeide for en mer rettferdig fordeling av makt og ressurser. Vi skal jobbe for å fremme internasjonal solidaritet i Norge, bekjempe rasisme og diskriminering, og fronte en human asyl- og flyktningpolitikk. Vårt arbeid bygger på solidaritet, ikke veldedighet. Solidaritet vil si å stå skulder til skulder med de marginaliserte i samfunnet og bidra til at de selv kan forme sine samfunn. Å vise solidaritet kan derfor innebære å ta standpunkt på de undertryktes side. I vårt arbeid med å utfordre makt og urett styres vi av prinsippet om å kun uttale oss i saker som vi, eller Norsk Folkehjelp, har erfaring fra gjennom vårt arbeid nasjonalt eller internasjonalt.

folkehjelp.no/solidaritetsungdom

 @solidaritetsungdom

 @UngOgSolidarisk

 facebook.com/solidaritetsungdom

I redaksjonen:

Ann Helen Evertsen
Gro Lorentzen

Øystein Monsen

Poyan Asgari Renani
Joakim Larsen Lossius

Design:

Cox Oslo AS

Foto:

Werner Anderson
Norsk Folkehjelp

VELDEDIGHET SKAPER AVHENGIGHET -SOLIDARITET SKAPER SELVSTENDIGHET

Norsk Folkehjelp
Solidaritetsungdom

Navn

Fødselsdato

Adresse

Post nr.

Poststed

E-post

Mobiltelefon

Underskrift

☐ Enkeltmedlem 300 kr ☐ Skoleelev/student/honnør 175 kr

Vervet av

Mitt lokallag

ADRESSATEN
BETALER
FOR SENDING
I NORGE

B

DISTRIBUERES AV
POSTEN NORGE

Norsk Folkehjelp
Svarsending 0059
0090 OSLO

Norsk Folkehjelp
Solidaritetsungdom

Norsk Folkehjelp
Solidaritetsungdom

Norsk Folkehjelp

PB 8844 Youngstorget

0028 OSLO

Tlf: 22 03 77 00

www.folkehjelp.no